

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości O. spółki z o.o.

w upadłości likwidacyjnej w W.

przeciwko W.C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 13 lipca 2017 r.,

zażalenia pozwanej na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 września 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

1) oddala zażalenie,

**2) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
pozostawia orzeczeniu kończącemu postępowanie
w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 września 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...) uchylił wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 19 października 2015 r. i przekazał temu sądowi sprawę do ponownego rozpoznania. Przyczyną uchylenia zaskarżonego wyroku

było uznanie, że Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy; podstawą takiego rozstrzygnięcia był art. 386 § 4 k.p.c.

W zażaleniu na wyrok Sądu Apelacyjnego, zaskarżając go w całości, pozwana W.C. zarzuciła Sądowi naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 144 ust. 2 prawa upadłościowego i układowego przez przyznanie materialnoprawnej legitymacji do występowania po stronie powodowej syndykowi masy upadłości, pomimo że syndyk działa na rzecz upadłego, zatem ewentualne świadczenie winno być zasądzone na rzecz masy upadłości i Sąd drugiej instancji powinien merytorycznie rozpoznać sprawę, zmieniając wyrok Sądu Okręgowego i oddalając powództwo w całości, z zasądzeniem kosztów postępowania.

W odpowiedzi na zażalenie powód Syndyk masy upadłości O. sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c. sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Jak wynika z obszernego w tym względzie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego, w rozpoznawanej sprawie nie doszło do rozpoznania jej istoty. Jak wyjaśnia się w licznych orzecznictwie Sądu Najwyższego, częściowo przytoczonym we wskazanym uzasadnieniu oraz w doktrynie, z nierozpoznaniem istoty sprawy ma się do czynienia, gdy sąd nie zbadał podstawy merytorycznej dochodzonego roszczenia, przy czym za takie uchybienie należy również uznać pominięcie kwestionowania przez stronę wysokości roszczenia, którego dowiedzenie wymaga dopuszczenia i przeprowadzenia odpowiednich dowodów.

Funkcji rozpoznawczych sądu drugiej instancji nie należy rozumieć tak, że uzupełniające postępowanie dowodowe spowoduje w rzeczywistości rozstrzygnięcie sprawy jednoinstancyjnie, pozbawiając uczestników postępowania zweryfikowania tego rozstrzygnięcia w toku instancji. Stanowiłoby to naruszenie

gwarancji konstytucyjnych prawa do sądu i rozpoznania spornej sprawy co najmniej przez dwie instancje sądowe.

W związku z treścią zażalenia podkreślić należy, że rozpoznanie zażalenia wniesionego na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. polega w tym przypadku tylko na ocenie formalnej zasadności zastosowania przez sąd drugiej instancji art. 386 § 4 k.p.c., a nie jakiegokolwiek badanie merytorycznej strony rozpoznawanej sprawy i zarzutów związanych ze stroną podmiotową lub przedmiotową tej sprawy; uczyni to sąd pierwszej instancji ponownie rozpoznając sprawę.

W tych okolicznościach należało na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 108 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.

jw